

Sygn. akt III RC 38/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Węglewska

Protokolant: Agnieszka Curyl

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2019 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. R.

przeciwko małoletniej N. R. reprezentowanej przez matkę A. B.

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygasł

1. Ustala że obowiązek alimentacyjny J. R. określony ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Pruszkowie 10 listopada 2016 roku w sprawie III RC 402/16 wobec jego córki N. R. urodzonej (...) w kwocie po 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie ustał z dniem 17 stycznia 2018 roku;
2. Kosztami sądowymi obciąża powoda.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Pruszkowie w dniu 26 stycznia 2018 roku wpłynął pozew J. R. o ustalenie ustania z dniem 17 stycznia 2018r. obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniej córki N. R., reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego – matkę A. B.. W uzasadnieniu wskazano, że na powodzie ciąży obowiązek alimentacyjny względem córki w wysokości 900 złotych. Alimenty te powód regularnie i w pełnej kwocie płaci do rąk przedstawicielki ustawowej, pomimo, że małoletnia od dnia 16 stycznia 2018 roku pozostaje pod opieką ojca i babci ojczyściej. Powód poza alimentami ponosi w całości koszty utrzymania córki co negatywnie odbija się na jego pozostałych dzieciach (syn i córka). Przedstawicielka ustawowa nie wykazuje zainteresowania sytuacją małoletniej, w żaden sposób nie partycypuje też w kosztach jej utrzymania i jest sama beneficjentem nienależnych jej środków, (pозew, k. 3-4).

W odpowiedzi na pozew z dnia 24 kwietnia 2018 roku, A. B. domagała się oddalenia powództwa podnosząc, że miejsce zamieszkania N. R. jest przy matce, a na chwilę obecną małoletnia przebywa jedynie z wizytą u babci ojczyściej. Wskazała, iż w tutejszym Sądzie, pod sygn. akt III Nsm 156/18, toczy się sprawa o zmianę miejsca zamieszkania N.. Ponadto, A. B. podała, iż pomimo nieobecności córki nadal ponosi koszty związane z jej utrzymaniem, m.in. opłaty szkolne, abonament telefoniczny, internetowy, a także opłaty mieszkaniowe i koszty te pokrywa w połowie z otrzymywanych alimentów (odpowiedź na pozew, k. 17). Postanowieniem z dnia 8 maja 2018 roku Sąd – na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. – zawiesił postępowanie w sprawie do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie I. N. 156/18 (postanowienie, k. 18). Postanowieniem z dnia 23 maja 2018 roku Sąd w trybie zabezpieczenia zwolnił powoda na czas trwania niniejszego postępowania od obowiązku alimentacyjnego względem jego córki N. R. ustalonego ugodą z 10 listopada 2016r. w sprawie III RC 402/16 płatnych w kwocie po 900 zł. miesięcznie do rąk matki dziecka(postanowienie, k. 26). Postanowieniem z dnia 30 października 2018 roku Sąd podjął zawieszono

postępowanie (postanowienie, k. 35). W toku postępowania i do chwili zamknięcia rozprawy J. R. popierał powództwo. Pozwana A. B. na rozprawie w dniu 9 stycznia 2019 roku uznała powództwo (k. 44, protokół elektroniczny, k. 45).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia N. R., urodzona w dniu (...) jest córką J. R. i A. B.. Wysokość alimentów od powoda na rzecz małoletniej została ustalona pierwotnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 9 grudnia 2011 roku (sygn. akt III RC 495/11) na kwotę 600 złotych. Na mocy ugody z dnia 10 listopada 2016 roku zawartej pomiędzy J. R. a A. B. przed Sądem Rejonowym

w P. w sprawie prowadzonej pod sygn. akt III RC 402/16 alimenty zostały podwyższone do kwoty 900 złotych miesięcznie. Ugodzono, iż alimenty mają być płatne do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk matki małoletniej – A. B.. W dniu 16 stycznia 2018 roku N. R. opuściła dotychczasowe miejsce zamieszkania w P., gdzie przebywała pod opieką matki. Po pewnym czasie przyznała się ojcu, że matka stosowała wobec niej przemoc. W dniu wyprowadzki zostawiła matce wiadomość, iż będzie przebywać u babci. Z babcią ze strony ojca utrzymuje dobry kontakt. Od kwietnia 2018 roku matka uiszcza na jej rzecz alimenty w kwocie po 600 złotych miesięcznie. Postanowieniem z dnia 17 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy w Pruszkowie

w sprawie o sygn. akt III Nsm 156/18 umieścił N. R. w rodzinie zastępczej

u babki ojczyściej A. R.. Obecnie, N. uczęszcza do Technikum (...)w P. i mieszka w internacie, którego koszt opłaca ojciec. Do niedawna trenowała jazdę konną. J. R. ma (...) lata. Pracuje w firmie(...)na stanowisku (...). Jest zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy, na czas nieokreślony od dnia (...) roku. Za okres od 1 października do 31 grudnia 2017 roku otrzymał wynagrodzenie brutto w łącznej wysokości 29.853,33 złote (tj. 19.914,58 złotych netto). Średnie wynagrodzenie miesięczne w tym okresie wynosiło 9.951,11 złotych brutto (tj. 6.638,18 złotych netto). Poza małoletnią N. ma jeszcze na utrzymaniu dwoje dzieci. Od czasu kiedy córka zamieszkała z nim w styczniu 2018 roku, pozostawała na jego wyłącznym utrzymaniu. Obecnie, alimenty ze swojej strony w wysokości 900 złotych oraz 600 złotych jakie uzyskuje od przedstawicielki ustawowej, przekazuje rodzinie zastępczej.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o następujące dowody: kopia zaświadczenia, k. 5; zeznania J. R., k. 19, protokół elektroniczny, k. 20; k. 44, protokół elektroniczny, k. 45; zeznania A. B., k. 19-19v, protokół elektroniczny, k. 20; k. 44, protokół elektroniczny, k. 45.

Sąd posiłkował się także ustaleniami poczynionymi przez Sąd Rejonowy w Pruszkowie w sprawie III RC 402/16 oraz dokumentami zgromadzonymi w aktach tej sprawy, tj: ugoda, k. 39; postanowienie, k. 42.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Przesłuchanie stron było w przeważającej części wiarygodne. Jednocześnie, należy wskazać, że twierdzenia podnoszone w toku przesłuchania były wyraźnie zdeterminowane subiektywnymi odczuciami stron w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Zaświadczenie o zatrudnieniu powoda zostało złożone do akt sprawy w kserokopii, jednakże nic nie wskazuje na to, by dokument ten nie odzwierciedlał wiernie treści dokumentu oryginalnego.

Zdaniem Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy – choć niezbyt obszerny – jest jasny i precyzyjny. Nie jest wewnętrznie sprzeczny – w całości się uzupełnia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 133 § 1 kro, rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie z § 2 art. 133 kro, poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku.

Zakres obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości osoby zobowiązanej. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od sytuacji osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej, w której osoba uprawniona się znajduje – od tzw. stopy życiowej, na której pozostają obie strony obowiązku alimentacyjnego.

W razie zmiany stosunków, stosownie do treści art. 138 kro, można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może także prowadzić do uchylecia obowiązku alimentacyjnego, który ustaje m.in. wówczas, gdy odpadnie jedna z przesłanek uzasadniających ten obowiązek, czy po stronie uprawnionego, czy to po stronie zobowiązanego. W przypadku osoby zobowiązanej do alimentacji ustanie obowiązku alimentacyjnego może uzasadniać utrata przez taką osobę możliwości zarobkowania lub uzyskanie przez uprawnionego zdolności samodzielnego utrzymania się.

W niniejszej sprawie przedmiotem rozpoznania Sądu było powództwo J. R. o uchylenie obowiązku alimentacyjnego ciążącego na nim względem małoletniej córki N. R.. Przechodząc do oceny zgłoszonego żądania należy w pierwszej kolejności wskazać, iż alimenty od J. R. na rzecz N. R. w dotychczasowej wysokości (tj. 900 złotych) zostały ustalone na mocy ugody zawartej pomiędzy rodzicami małoletniej przed Sądem Rejonowym w Pruszkowie w dniu 10 listopada 2016 roku. Dla oceny niniejszego powództwa należało zatem ustalić, czy w okresie będącym przedmiotem zainteresowania Sądu, tj. od daty zawarcia ugody alimentacyjnej do chwili obecnej nastąpiła w sytuacji pomiędzy stronami taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby uchylenie obowiązku alimentacyjnego J. R. względem jego córki N. R..

Przechodząc do rozważenia zasadności powództwa J. R.

w pierwszej kolejności należy wskazać, że w sprawie bezspornie ustalono, że od dnia (...) roku małoletnia N. R. nie zamieszkuje w dotychczasowym miejscu zamieszkania, gdzie pozostawała pod pieczęą matki. Obecnie, przebywa w P. u swojej babci ojczystej i pozostaje na utrzymaniu i częściowo pod opieką ojca J. R., przy uwzględnieniu w tym zakresie opieki sprawowanej nad nią przez rodzinę zastępczą w osobie babci. Okoliczność ta jest bezsporna i ma zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Fakt, iż N. R. nie zamieszkuje wraz z matką nie jest stanem przejściowym. W domu rodziny zastępczej koncentruje się życie małoletniej, pomimo że na co dzień przebywa ona w internacie przy szkole, do której uczęszcza. Od wyżej wskazanej daty małoletnią utrzymywał i nadal utrzymuje ojciec, który sprawuje nad córką przy pomocy swojej matki, babci N.. W tych okolicznościach wywiązywanie się przez powoda z nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego, a mianowicie przekazywanie alimentów matce małoletniej tworzyłoby sztuczną, nie odpowiadającą rzeczywistości sytuację. W ustalonym stanie faktycznym od dnia (...) roku A. B. nie jest legitymowana do uzyskiwania i dochodzenia alimentów na rzecz N. R. wobec tego, iż nie sprawuje nad dzieckiem faktycznej, bieżącej pieczy. Dodatkowym argumentem uzasadniającym uwzględnienie żądania zgłoszonego w niniejszej sprawie jest fakt, iż formalnie uregulowano miejsce pobytu małoletniej w miejscu zamieszkania rodziny zastępczej. Naturalnie nadal rodzice obowiązani są utrzymywać córkę, na nowych jednak zasadach.

W tej sytuacji całkowicie zbędna okazała się ocena możliwości majątkowych i zarobkowych stron, bowiem dla rozstrzygnięcia sprawy istotne było wyłącznie ustalenie, który z rodziców faktycznie sprawuje bieżącą pieczę nad dzieckiem.

W rozpoznawanej sprawie pozwana A. B. na rozprawie w dniu 9 stycznia 2019 r. uznała w całości żądanie uchylecia obowiązku alimentacyjnego.

Zgodnie zaś treścią przepisu art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa, tak w całości jak i w części, jest przejawem zasady dyspozycyjności materialnej w procesie cywilnym po stronie pozwanej. Pozwany samodzielnie decyduje czy podejmuje obronę przeciwko żądaniu pozwu. W razie zaś uznania powództwa sąd w zasadzie uznaniem jest związany, chyba że uzna, iż jest ono sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierza do obejścia prawa.

Sąd w niniejszej sprawie stwierdził, iż uznanie powództwa żadnego z wyżej wymienionych wymogów nie narusza i dlatego też uchylił obowiązek alimentacyjny powoda wobec N. R. z datą określoną przez J. R. w żądaniu pozwu.

Z wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 138 kro, Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji.

Stosownie do wyniku procesu, Sąd Rejonowy orzekł o kosztach sądowych na podstawie art. 98 § 1 kpc.